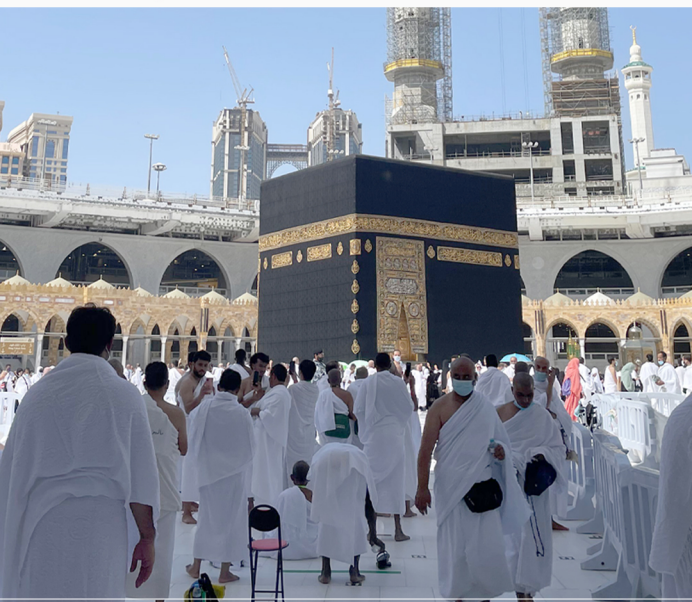

پوخته یهك سه بارهت
به سیفەت وچۆنیهتی
ئه نجامدانێ عومره
وحوكمه كانی

کوردی سۆرانی

کردی (سورانی)

پوخته يهك سه بارهت به سيفهت وچۆنيه تى
ئه نجامدانى عومره وحوكمه كانى

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على نبينا
محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين. الحمد لله رب
العالمين، والصلاة والسلام على نبينا محمد، وعلى آله
وصحبه أجمعين.

پاشان:

ئهممه ناميلكه يهكى پوخته سه بارهت به سيفهت
وچۆنيه تى ئه نجامدانى عومره وحوكمه وئادابه كانى،
وبه پهرۆش بووين له سه ر پوونكر دئه وهى زۆرينه
ئه و شتانهى عومره كار پئويستيه تى.

داواكارين له خواى گه وره به دلسۆزى له پئناو
زاتى پيرۆزى ئه و بئت، وهه موو مسوولمانان سوودى
لى ببينن.

ليژنهى زانستى له (كوپرگهى خزمهتگوزارى بلاوكراره
ئىسلاميه كان به زمانه كانى جيهان - جمعية خدمة
المحتوى الإسلامى باللغات)

یه کهم: مهرجه کانی قبولبوونی په رستن

په رستن له لای خواي گه وره - سبحانه وتعالی - قبول نابنت مه گهر به دوو مهرج نه بنت:

شونکه وتنی پښه مېر
- صلی الله علیه وسلم -

له په رستشدا به قسه وکرده وه،
پښه مېر - صلی الله علیه وسلم -
ده فېرموت:

«مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ
فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ»

«ئهو دی کرده ویه که (په رستتک)
دابهنت له م ثاینه ی ئمه که (له
بهره ودا) تیدا نه بنت؛ ئه و ئه و
کرده وه (داهنراوه) په د دکرته وه»³
له گنرانه ویه کی (مسلم: 1718) دا
هاتووه:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا
فَهُوَ رَدٌّ».

«هرکه سټک کرده ویه که بکات که له
دینی ئمه نه بنت؛ ئه و ئه و
کرده ویه وهرناگیرت وپه د دکرته وه»⁴

نیخلاص و دلسوزی،

مه به ست له و کرده ویه په زامه ندی
الله و به ده ست هنانی قیامت
بنت، خواي گه وره ده فېرموت:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الْدِّينَ حُنَفَاءً﴾¹

واته: ﴿(له گهل ته وه شدا) که
فرمانیان پی نه در بوو مه گهر
به و دی که په رستشی خوا بکن به
دلسوزی ملکه چی بو بکن وخویان
به دوو بگرن له هه موو بیرو
باوه پټکی خوارو خنچ﴾، [البینة: 5].

و پښه مېر - صلی الله علیه وسلم -
ده فېرموت:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ
أَمْرٍ مَّا نَوَى».

«هه موو کارو کرده ویه که به نیه ته، وه
هه موو که سټکیش به پی ئه و
نیه ته ی هیه تی پاداشت ددرته وه»²

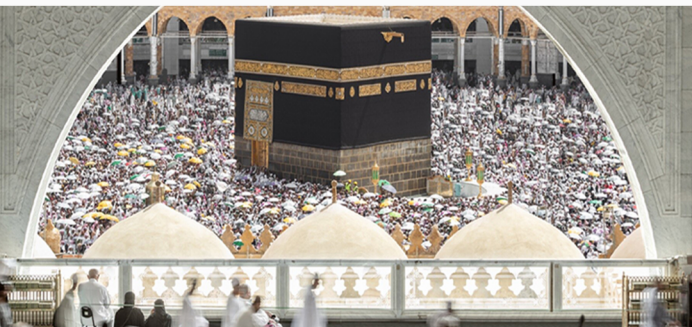

¹ واتا: گه پانه بو لای ئه و په رستنی، وپشکردن له جکه له ئه و. (تفسير السعدي: ل: 538)

² (بوخاری) گنراو یه تیه وه: به ژماره (1)، و (موسلم) گنراو یه تیه وه: به ژماره (1907).

³ (بوخاری) گنراو یه تیه وه: به ژماره (2697)، و (موسلم) گنراو یه تیه وه: به ژماره (1718).

⁴ (موسلم) گنراو یه تیه وه: به ژماره (1718).

دووه‌م: حوكمی فتربوونی سیفەت وچۆنیەتی ئەنجامدانی عومرە وحوكمەکانی

ئەو كەسەى دەیه‌وئەت خ‌وای گە‌وره‌ بپەرستت -س‌ب‌ح‌انە و‌ت‌ع‌ال‌ی- پ‌ن‌و‌ی‌س‌ت‌ه‌ ف‌ئ‌ری پ‌ڤ‌ب‌از و‌س‌و‌ن‌ن‌ه‌ت‌ى پ‌ڤ‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر ب‌ئ‌ت -ص‌ل‌ى‌ الل‌ه‌ ع‌ل‌ی‌ه‌ و‌س‌ل‌م-؛ ب‌و‌ئ‌ه‌و‌ه‌ى ك‌رد‌ه‌و‌ه‌ك‌ه‌ى ب‌ه‌ پ‌ئ‌ى س‌و‌ن‌ن‌ه‌ت ب‌ئ‌ت، و‌پ‌ڤ‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر -ص‌ل‌ى‌ الل‌ه‌ ع‌ل‌ی‌ه‌ و‌س‌ل‌م- ئ‌ام‌و‌ژگ‌ارى خ‌ه‌لك‌ى د‌ه‌ك‌رد‌ ب‌ه‌ ش‌و‌ن‌ك‌ه‌وت‌نى و‌ و‌ه‌رگ‌رت‌نى پ‌ن‌م‌و‌ن‌نى و‌ه‌ید‌ای‌ه‌ت ب‌ه‌ پ‌ڤ‌ب‌ازى ئ‌ه‌و، ل‌ه‌ م‌ال‌ی‌ك‌ى ك‌و‌پ‌ى ح‌و‌ه‌یر‌ی‌س‌ه‌و‌ه‌ -پ‌ه‌ز‌ای خ‌و‌ای ل‌ب‌ئ‌ت- ك‌ه‌ پ‌ڤ‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌رى خ‌ود‌ا -ص‌ل‌ى‌ الل‌ه‌ ع‌ل‌ی‌ه‌ و‌س‌ل‌م- د‌ه‌ف‌ه‌رم‌و‌ئ‌ت:

«صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِى أُصَلِّ».

«نو‌ئ‌ژ ب‌ك‌ه‌ن (ب‌ه‌و ش‌ئ‌و‌ه‌ی‌ه‌ى) م‌ن‌ت‌ان ب‌ی‌ن‌ی‌و‌ه‌ نو‌ئ‌ژ د‌ه‌ك‌ه‌م».⁵

وله جابر‌ه‌و‌ه‌ -پ‌ه‌ز‌ای خ‌و‌ای ل‌ب‌ئ‌ت- د‌ه‌ل‌ئ‌ت:

«رَأَيْتُ النَّبِىَّ صَلى اللّٰه عَلىه و سَلَم يَرْمِى عَلَى رَاحِلَتِهِ يَوْمَ التَّحْرِ وَيَقُولُ: لَتَأْخُذُوا مَنَاسِكَكُمْ، فَإِنِّى لَا أَذْرِ لَعَلِّى لَا أَحْجُبُ بَعْدَ حَاجَتِى هَذِهِ».

«پ‌ڤ‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌رم‌ ب‌ی‌ن‌ى -ص‌ل‌ى‌ الل‌ه‌ ع‌ل‌ی‌ه‌ و‌س‌ل‌م- ل‌ه‌س‌ه‌ر پ‌ش‌تى ئ‌از‌ه‌ل‌ه‌ك‌ه‌ى ب‌ه‌ر‌د‌ه‌ك‌انى د‌ه‌هاو‌ی‌ش‌ت ل‌ه‌ پ‌ه‌م‌ى ج‌ه‌م‌ه‌پ‌ات‌ى پ‌و‌ژى چ‌ه‌ژ‌نى ق‌ور‌بان‌دا، و‌د‌ه‌ی‌ف‌ه‌رم‌وو: «چ‌ۆنی‌ه‌ت‌ى ح‌ه‌ج‌ك‌رد‌ن ل‌ه‌ م‌ن‌ه‌و‌ه‌ و‌ه‌ر‌ب‌گ‌رن؛ ن‌از‌ان‌م ل‌ه‌و‌ی‌ه‌ ل‌ه‌ پ‌اش ئ‌ه‌م ح‌ه‌ج‌ك‌رد‌ن‌ه‌ ح‌ه‌ج‌ى ت‌ر

ئەنجام نەدەم»⁶

5- (بو‌خ‌ارى) گ‌ن‌راو‌ی‌ه‌ت‌یه‌و‌ه‌: ب‌ه‌ ژمار‌ه‌ (6008).

6- (م‌وس‌ل‌ی‌م) گ‌ن‌راو‌ی‌ه‌ت‌یه‌و‌ه‌: ب‌ه‌ ژمار‌ه‌ (1297).

سَنِيهَم: فهزلی عومره کردن

عومره دوو فهزلی ههیه:
گشتی وتایبه تی

گشتی:

له ئەبو هوریه پرهوه -پهزای خوای لَبَّيْتُ- که پَنَغهمبهری خودا
-صلی الله علیه وسلم- دهفه رموئت:

«الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَقَارَةِ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ».

«عومره بو عومره که فاره ته بو ئەو تاوانانهی له نتوانیاند
پروودهات،) وچه جی کامل و بی پیاپازی وکه مته رخه می؛ هیچ
پاداشتکی بو نییه جگه له بهههشت نه بئت».⁷

وله عبداللهی کورپی مه سعوودهوه -پهزای خوای لَبَّيْتُ- که
پَنَغهمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- دهفه رموئت:
«تَابِعُوا بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ، فَإِنَّهُمَا يَنْفَيَانِ الْفَقْرَ وَالذُّنُوبَ كَمَا يَنْفِي
الْكَبِيرُ»^[8] خَبَثَ الْحَدِيدِ وَالذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَلَيْسَ لِلْحَجِّ الْمَبْرُورِ
ثَوَابٌ إِلَّا الْجَنَّةُ».

«به ردهوام بن له ئەنجامدانی هه ج و عومره (به دوا یه کدا)،
چونکه ده بنه هو ی له ناو بردنی هه ژاری و گونا هه کان هه روه کو
چو ن کوره ی ئاگر -الکیر- خه وش ی ئاسن و ئالتون و زیو
له ناوده بات، وچه جی کامل و بی پیاپازی وکه مته رخه می؛ هیچ
پاداشتکی له سه ر نییه جگه له بهههشت»⁹⁸

فهزلی تایبه تی عومره کردن له پهمه زاندا: له ئیبن عه باسه وه
-پهزای خویان لَبَّيْتُ- که پَنَغهمبهر -صلی الله علیه وسلم-
دهفه رموئت:

«عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَقْضِي حَجَّةً مَعِيَ»^[10].

«عومره یه که له پهمه زاندا وه کو هه ج کردنتک وایه له گهل من»¹⁰

⁷(بوخاری) گنراویه تیه وه: به ژماره (1773)، و (موسلم) گنراویه تیه وه: به ژماره (1349).

⁸(تیرمزی) گنراویه تیه وه: به ژماره (810)، و (نسائی) گنراویه تیه وه: به ژماره (2631).

⁹الکیر: کوره ی ئاگری ئاسنگهر و ئالتون سازه. التمهید لابن عبد البر (102 / 15)

¹⁰واتا: یه کسانه به هه ج کردنتک له گهل من. مهروه کو له گنراوه کانی تردا هاتوه.

سيفت وچۆنيه تي ئەجامدانی عومره

یہ کہم: حوکمہ کانی میقاتہ کان

میقاتہ کان: ئەو شوئنانەن کە پئغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- دیاری کردوون بۆئەوہی ئەو کەسە ی دەیهوئت حەج یان عومرە ئەنجام بدات نیەتی ئیحرامی تندا بهنننت.

ئەوہی بەھەریە کۆک لەو میقاتانەدا تێپەر دەبۆت و نیەتی حەج یان عومرە ھەبۆت: ئەوا واجبە لەوئوہ جەلە کانی ئیحرام بپۆشنت، و پێگە پێدراو نیە ئەو شوئنە تێپەریننت بە بۆ ئیحرام بەستن.

وھەرکەسێک شوئنی نیشتە جێبوونی نزیکتر بۆت لە مەککە بە بەراورد لە گەڵ میقاتە کان: ئەوا شوئنی خۆی میقاتیەتی؛ وھەر لەوئوہ ئیحرام دەبەستنت بۆ ئەنجامدانی حەج و عومرە.

وھەرکەسێک لە خەڵکی مەککە بیەوئت نیەتی ئیحرام بهنننت: ئەوا بۆ ئەنجامدانی حەج لە ناو شاری مەککەوہ ئیحرام دەبەستن، بەلام بۆ ئەنجامدانی عومرە: دەر دەچن بۆ نزیکترین حیل* و لەوئوہ ئیحرام دەبەستن، وەکو تەنعیم و شوئنە کانی تر. *(حیل واتا: ھەر شوئنێک دەرەوہی سنووری حەرەمی مەککە ی پیروژ بۆت).

وئەوہی لە نۆو فرۆکەدا بۆت: نیەتی ئیحرام
دەھننەت ئەگەر بە ئاستی میقات تێپەر بۆت،
خۆی ئامادە دەکات و جلەکانی ئیحرام دەپۆشت لە
پیش گەشتن بە ئاستی میقات، ئەگەر گەشت بە
ئاستی میقات دەستبەجی نیەت دەھننەت، و نابۆت
نیەت هەنان دوا بخات هەتاوەکو لە فرۆکەخانە
دەبەزێت، و دەتوانێت لەپیش گەشتنە ئاستی
میقات نیەت بەننەت؛ نەوێک بەھۆی خێرای
فرۆکەکە نەتوانێت لە شوێنی دیاریکراوە دەست
بکات بە نیەت هەنان

دووهم: سيفهت وچۆنيهتي ئيحرام وحوكمه كانى:

ئەو كەسەى دەيهوئىت ئيحرام ببه سىتت؛ ئەم شتانه ئەنجامدهات:

خۆشـۆردن، ئەميش سـوننهتتكه جهختى له سەر كراوهتەوه بۆ پياوان وئافرهتان تەنانەت بۆ ئەو ئافرهتەى له سوپى مانگانە يان وزىستانيشە.

خـۆ بـۆن خـۆش كـردن بـه خـۆشـترين بـۆنـك له بهردهستدايه جا بۆنى عود يان هەر بۆنكى تر بۆت دەيدات له سەرى وله پيشى، خو ئەگەر بۆنەكەش بۆتتەوه له پاش بهستنى ئيحرام ئەوا زەرەرى نيه. وسەبارەت بە ئافرهت پنگه پندراو نيه خو بۆن خۆش بكات بە بۆنك كه بلاو دەبۆتەوه؛ هەتا پياوانى نامەحرەم بۆنى نەكەن.

پۆشـيـنى جـلهـكانى ئـيحـرام، ئەميش بریتىه له دوو پارچه پۆشاك بەشى خوارەوه پۆى دەوترئت -ئىزار- وبهشى سەرەوه پۆى دەوترئت -رىدائ-، وسوننەت وایه سپى وپاك ونوئ بن، وئافرهت دەتوانت هەموو جللك بپۆشئت كه داپۆشەر بۆت وشووخ وشەنگى دەرخەر نەبۆت، وخوئ بە دوور دەگرئت له پۆشـيـنى نـيقـاب ودهست كئش، دەمو چاو ودهستهكانى دا دەپۆشئت بە غەيرى نيقاب ودهست كئش لهكاتى پئويستيدا.

ئىحرام بەستىن لە پاش نوڧرەكان پڻگە پڻدراوه، ئىنجا نوڧرى فەرزيان سوننەت بۆت، وه واجب نىيە ئىحرام لە دوواى نوڧرە وه بۆت.

لەكاتى نىيەت هەناندا دەلۆت: (لبيك اللهم عمرة) واتە: (خودايە وهلامى بانگەوازەكەى تۆم دايە وه وعومرە ئەنجام دەدەم)، وئەگەر عومرە بکات بۆ کەسێكى تر دەلۆت: (لبيك اللهم عمرة عن فلان) واتە: (خودايە وهلامى بانگەوازەكەى تۆم دايە وه وعومرە ئەنجام دەدەم لە جياتى فلانە کەس وناوى دەبات).

وئەگەر بيهوڧت ئىحرام بيهستت ودهترسنت له وهى بهر بهستت بۆتە پڻشى ونه تواننت عومره كەى يان ههجه كەى تهواو بکات؛ ئەوا دەبۆت لە کاتى ئىحرام بهستندا مەرج دابنۆت وبلۆت: (لبيك اللهم عمرة، وإن حبسني حابس فمحلي حيث حبستني) واتە: (خودايە وهلامى بانگەوازەكەى تۆم دايە وه وعومرە ئەنجام دەدەم، وئەگەر شتێک بووه پڻگرم -ئەوا کۆتايى به ئىحرامەكەم دەهەنم- لهو شوڧنهى كهوا پڻگره كەت هەناوه پڻم)، ئەگەر مەرج دابنۆت وشتێكى پڻگر بۆتە پڻشى له تهواوکردنى عومره يان ههجه ئەوا کۆتايى به ئىحرامەكەى دەهەننت ولى دەر دەچن و هېچ شتێكى له سەر نىيە.

پاشان زۆر تهلبيه دهكات: (لبيك اللهم لبيك، لبيك لا شريك لك لبيك، إن الحمد والنعمة لك والملك لا شريك لك) واتە: (خودايە فەرمانەكانى تۆمان جڻبه جى كرد وملكه چ بووين، خودايە فەرمانەكانى تۆمان جڻبه جى كرد وملكه چ بووين وهىچ هاوبهش وشهريكت نيه، به دلنياييه وه هه موو ههمد وسوپاس ومولكتك تهنهها بۆ تۆيه، هىچ هاوبهش وهاوهلكت نىيه)؛ پياوان دەنگيان بەرز دەكەنە وه لە کاتى ووتنى، ههروهها ئافره تانىش؛ به مەرجێك پياوى نامەحرەمى لى نه بۆت.

پنویسته ئه وه که سهی ئیحرامی به ستووه زۆر تهلبیه بکات به تایبیه له کاتی گۆرینی حال و کاته کان وه کو کاتی بهرزبوونه وه یان دابه زین بو شوئێک، یان له کاتی هاتنی شهو یان پۆژ.¹¹

تهلبیه کردن پنگه پندراوه له کاتی عومره کردندا له ئیحرام به ستنه وه ههتا دهست دهکات به تهواف.

واجبه له سههر ئه وه که سهی له ئیحرامدایه به ئاگا بۆت سهبارهت به تووشبوون به شتێک له قهدهغه کراوه کانی ئیحرام ههتا وه کو کۆتایی دههتنت به ئیحرامه کهی.

سێیه: سیفیهتی و چۆنییهتی تهواف کردن

ئه وه که سهی له ئیحرامدایه کاتێک دهرواته ناو مزگهوتی حهرام سوننه ته پنی راستی پش بخات و نزای چوونه نۆ مزگهوت بۆت، وله سهحیحترین گۆرانه وه هاتوو له مبارهیه وه ئه م نزایه: (اللهم افتح لي أبواب رحمتك) واته: خواجه درگای پهحمهت له سههرم بکهیه وه، ئه م نزایه دهلت له کاتی چوونه نۆ ههر مزگهوتێک، وتایبهت نییه به مزگهوتی حهرام.

ئه گهر بیهوئت تهواف دهستپێکات ئهوا چیت تهلبیه نالئت و (ئیزتیباع) دهکات، و چۆنییهتی ئیزتیباع: بریتیه له وهی موحریم ناوه راستی پۆشاکێ سههره وه بخاته نۆ بالی راستیه وه وته نیشه کانی پۆشاکه که له سههر شانی چهپی بۆت؛ بۆیه شانی راستی پرووت ده بۆت و درده کهوئت، ئه گهر تهواف تهواو بکات پۆشاکێ سههره وه - ریئداکه - دهگه پینتته وه بو حالتهی پش تهواف؛ چونکه ئیزتیباع تهنا له کاتی تهوافدا دهکرت.

¹¹ کاتێک مەرۆف دهلت: (لبیک) واتا وهلامی تۆم دایه وه ئه ی پهروهردگار، جار له دوای جار، واتای ئه وهیه: مەرۆف وهلامی پهروهردگاری دایه وه و دامه زرا له سههر گۆراییه لیکردنی. (إن الحمد والنعمه لك والملك)؛ - الحمد بریتیه له: وه سفکردنی زاتی ستایشکراوه به وهی کامله له گهل خوشه و یستی و بهمه زندانان، ئه گهر دووباره بکرتته وه دهیتته ستایشکردن، - النعمه بریتیه له: فه زلی خوای گه وه به سههر بهنده کانیه وه له به دهستهتانی داواکراو و دوورخستنه وهی ناخوشی، و کاتێک دهفهرموئت: (والملك)؛ واتا موڵک و دهسهلات تهنا بو تۆیه ئه ی پهروهردیگار به تهنا خۆت خاوهن و موڵکداری هه موو شتتیک، ووتیه: (لا شریک لك) واتا: هیچ یه کێک هاو به شت نییه ئه ی خوای گه وه له و شتانهی تایبهتن به زاتی پیرۆزت له سیفیهته کامله کان له وانه ییش تاکبوونی له موڵک و دهسهلات و خولقاندن و په رتوه بردن و خودایه تیدا - په رستراویدا. [مجموع فتاوی و رسائل العثمین (96 / 22)؛ به پوختی].

پاشان ده پوات به رهو لای
به رده په شه که وبه
ده سستی راستی ده سستی
لڼده دات وماچی ده کات،
نه گهر ماچکردنی ئاسان
نه بوو ته نها ده سستی
لڼده دات، و نه گهر ده ست
لڼدان ئاسان نه بوو به
شکتک ده سستی لڼده دات
وه کو گوچاننک وهاوشنوهی
وماچی نه مهی کو تا ده کات،
نه گهر دوايین پڼگایش
ئاسان نه بوو نه هوا پروو
ده کات له به رده په شه که
وبه ده سستی ئاماره هی بو
ده کات وله کاته دا ده سستی
ماچ ناکات، وباشتر وایه
نه چتته ننو قه ره باله غیه وه
بوئه وهی خه لکی ئازار
نه دات وخه لکیش نه و
ئازار نه دن.

وله کاتی ده ست دانی له
به رده په شه که یان
ئاماره کردن به ده ست
به رزکردنه وه بو دی ده لکت:
(الله اکبر).

پاشان لای راست ده گرت وکه عبه ده بت له
لای چه پی بت، کاتتک ده گاته (پوکنی
یه منی) ده ستی لده دات به بی ماچ کردن،
ئه گهر ئاسان نه بوو خووی تووشی
قه ره باله غی ناکات، وئامارهی بو ناکات.

وله نوان (پوکنی یه منی) وبه رده په شه که
ده لت: (رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) واته: (په روه ردگار
له دونیادا چاکه مان پی ببه خشه وه له دوا
پوژدا چاکه مان پی ببه خشه وه له سزای
ئاگر بمانپارنزه).

وهه رکاتتک به ئاراسته ی به رده په شه که
تپه پ بت ده ستی به رز ده کاته وه وده لت:
(الله اکبر).

وله کاتی ته وافدا ئه وه ی بیه وئت ده توانئت
بیلت له زیکر ونزا وخوئندنه وه ی قورئان.

سوانمه ت وایه ته نهاله سی خولانه وه ی
یه که مدا رهمل بکات، رهمل: بریتیه له خرا
پویشن له گهل نزیکردنه وه ی هه نگاوه کان، وه
چار خولانه وه که ی کو تای ی رهملیان تدا
نییه، به لکو به شوویه کی ئاسای پنده کات.

ئەگەر تەوافەكەى تەواو كرد بەرەو
(مەقامى ئىبراھىم) دەپوات، وئەم
ئایەتە دەخوئنت:

﴿...وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى...﴾

واتە: (مەقامى ئىبراھىم بکەن بە
جڭای نوئژى خۆتان)، [البقرة: 125]
پاشان دوو پکات نوئژ ئەنجامدەدات لە
پشت مەقامەوہ ئەگەر ئاسان بوو،
ئەگەر نا دەتوانت لە ھەر شوئنگى
مزگەوتەکە ئەنجامیان بدات، لە
پکاتى یەكەم لە پاش خوئندنى
سورەتى -الفتاحہ-؛ سورەتى
-الکافرون- دەخوئنت:

﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْکٰفِرُوْنَ﴾ [الکافرون: 1]

ولە پکاتى دووہم لە پاش سورەتى -الفتاحہ-؛
سورەتى -الإخلاص- دەخوئنت:

﴿قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ﴾. [الإخلاص: 1]

چوارەم: سیفەت وچۆنیەتى ئەنجامدانى سەفا و مەرۆ

ئەگەر تەواف و دوو پکاتەكەى تەواو كرد دەر دەچت بەرەو مەسعا
-لاى سەفا-، کاتک نزیک دەبێتەوہ لە سەفا ئەم ئایەتە دەخوئنت:

﴿إِنَّ الْأَصْفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾

واتە: (بەپاستى سەفا و مەرۆ لەدروشمەکانى دینى خوان). [البقرة:
158]. پاشان دەلت: (لەوئوہ دەستپدەکەم کە خودا دەستپێکردوہ).

«أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ».

¹² «لەوئوہ دەستپدەکەم کە خودا دەستپێکردوہ».

پاشان ده چټته سهر سه فا به شوازنك بتواننت كه عبه ببيننت يان پروو دهكات ه ئاراسته ي كه عبه، وزيكړي ته وحييد وته كيير دهكات وده لنت: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَتَوَّانِيانَ نَزَا وَدَّعَا دَهَكَات،) * (هيچ كه سټك شايسته ي پهرستن نيبه به هق وراستي جگه له الله، وهيچ شهريك وهاوبه شټكي نيبه، وهه موو شټك مولكي ئه وه، وهه موو سوپاسټك ههر بو ئه وه، وئو له سهر ئه نجامداني هه موو كارنك تواناداره، هيچ كه سټك شايسته ي پهرستن نيبه به هق وراستي جگه له الله وتاك وته نهايه، په يمانه كه ي جببجئ كرد، وبه نده ي خو ي سهرخست، وبه ته نها خو ي شكستي هئنا به كومه له ي دووژمنان).

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ» * سئ جار ئهم زيكره ي دووباره ده كرده وه، وله ننوانيان نزا ي ده كرد. * (واتا: هيچ كه سټك شايسته ي پهرستن نيبه به هق وراستي جگه له الله، وهيچ شهريك وهاوبه شټكي نيبه، وهه موو شټك مولكي ئه وه، وهه موو سوپاسټك ههر بو ئه وه، وئو له سهر ئه نجامداني هه موو كارنك تواناداره، هيچ كه سټك شايسته ي پهرستن نيبه به هق وراستي جگه له الله وتاك وته نهايه، په يمانه كه ي جببجئ كرد، وبه نده ي سهرخست، وبه ته نها خو ي شكستي هئنا به كومه له هاوپه يمانه كان).

پاشان له سه فا داده به زنت وبه رهو مهروه ده پوات، وكاتك ده گاته نيشانه سه وزه كه- گولوپه سه وزه كه- به خنرايي پئ دهكات تاللي تنپه ر ده بنت، وه ئهم خرا پويشته بو ئافره تان پنگه پندراو نيبه.

ئه گهر بگاته مهروه پنگه پندراوه ئه و شتانه ي له سهر سه فا ئه نجاميدا له ونيش دووباره ي بكاته وه.

پاشان له مهروه داده به زنت وبه رهو سه فا ده پوات، وكاتك ده گاته نيشانه سه وزه كه- گولوپه سه وزه كه- به خنرايي پئ دهكات تاللي تنپه ر ده بنت.

بهه شتوويه بهردهوام ده بئت هه تاوه كو ههوت جاره كه
تهواو دهكات، له سهفاوه بو مهروه به جارئك حساب
دهكرئت، وگه پانهوهي له مهروه بو سهفا به جارئك
تر حساب دهكرئت.

وله كاتي ئه نجامداني سهفا ومه پوهدا ئهوهي بيهوئت
دهتوانت بيلت له زيكرونزا وخوئندنهوهي قورئان.

پنجهم: سيفهت وچونيه تي سه ر چاكردن:

ئه گهر عومره كار تهواف وسهفاو مه پوهي تهواو كرد
واجبه سهري بتاشت يان كورتي بكاتهوه واته بو
پياوان، وسوننه ته سه ر تاشين يان كورتكردنهوهي
هه موو به شهكاني سه ر بگرتهوه.

وسه ر تاشين باشته له كورتكردنهوهي، مه گهر كاتي
حه ج نزيك بئت به شتوويهك ماوهي زور نه بئت بو
دووباره ده ر خاتنهوهي مووي سه ر؛ له م حا له ته دا باشته
وايه قژي كورت بكاتهوه وسفري نهكات.

سه بارهت به ئافرهت له دوواي كو كركردنهوهي قژي به
هئندهي سه ره په نهجهيهك له كوئاي قژي ده بريت.

قه دهغه کراوه کانی ئیحرام

قه دهغه کراوه کانی ئیحرام ئەم شتانەن:

تاشینی موو یان کورتکردنەوهی یان هەلکەندنە،
ئینجا مووی هەرشوئێکێ لاشە بۆت.

چاککردنی نینۆکەکانی دەست و پێهەکان هەموویان
یان هەندێکیان.

داپۆشینی سەر بە شتێک پێهەو بنووسن، وەک:
کلاو و غوترە و عەمامە، یان داپۆشینی بە جاک یان
دەست سەر یان کارتۆن یان هەرشێکێ تر کە
مەبەست لای داپۆشینی سەر بۆت، و ئەمە تایبەتە
بە پیاوان و ئافرەتان ناگرتەوه.

پۆشینی جلی ئاسایی که به پئی ئەندامهکانی لاشه دووراوه به شۆوهیهی ئاسایی خوئی، وهکو: جزداشه، وشهپوأل، وکراس، وگۆپهوی ودهست کئش، ئەمه تایبهته به پیاوان وئافرهتان ناگرتتهوه، ئافرهتان نههین لئکراوه له:

پۆشینی نیقاب وبورقوع، (بورقوع: وهکو نیقاب وایه)، یان پوو پۆشینک وهکو نیقاب وابئت، و واجبه پووی بیپۆشت له کاتی ئامادهبوونی پیاوی نامههره به پارچه قوماشکی ئاسایی که پووی دهشارتتهوه؛ ئەگه رچیش ئەم پارچه قوماشه بهر پووی بکهوئت، وپنگه پندراو نییه سهه رپنج-یان شتکی هاوشنوه- له سهه ری بیپۆشت بۆئوهوی پارچه قوماشه که بهر پووی نهکهوئت؛ چونکه هیچ بهلگهیهک نییه له سهه ر ئەم کاره.

وه دهست کئش له دهست کردن، وه واجبه دهستهکانی دابیپۆشت له کاتی ئامادهبوونی پیاوی نامههره ئەمیش بهوهی بیانخاته نوو عاباکهیهوه.

بۆن خویش کردنی لاشه، یان جلهکانی ئیحرام.
کوشتنی نچیری وشکانی، یان راوکردنی ئەگه رچیش نهیکوژئت.
پشنیارکردنی هاوسه رگیری بوو خوئی یان بوو کهسکی تر.
گرنبهستی هاوسه رگیری.
چنژ وه رگرتن له خزان؛ وهکو ماچ کردن، وبه ریه کههوتن به شههوهتهوه.
سه رجی کردن له شوئنی مندال بونهوه.

پوخته‌ی کاره‌کانی عومره

خۆشۆردن.

خۆ بۆن خۆش کردن.

پۆشینى پۆشاکی ئیحرام.

ئیحرام، ئەمیش بریتیه له نیه‌تی
چوونه نۆو عیبادەتی حەج یان
عومره.

تەلبیە کردن - وتنى: لبيك اللهم
لبيك - تاكوۆتای

تەواف کردن.

ئەنجامدانی دوو پرکات له پشت
مەقامی ئیبراهیمه‌وه.

سەعی کردن له نۆوان سەفا ومەرۆه.

سەر تاشین یان کورتکردنه‌وه‌ی.

وخودا زاناتره، وصلى الله وسلم
على نبينا محمد.

پېرست

2	پوخته يه ك سه باره ت به سيفه ت وچونيه تي نه نجامداني عومره و حوكمه كاني
2	پنځو شكارى
3	يه كه م: مه رجه كاني قبول بووني په رستن
4	دوو هم: حوكمى فتر بووني سيفه ت وچونيه تي نه نجامداني عومره و حوكمه كاني
5	سنيهم: فه زلى عومره كردن
6	سيفه ت وچونيه تي نه نجامداني عومره
7	يه كه م: حوكمه كاني ميقاته كان
9	دوو هم: سيفه ت وچونيه تي ئي حرام و حوكمه كاني:
11	سنيهم: سيفه ت وچونيه تي ته واف كردن
14	چوار هم: سيفه ت وچونيه تي نه نجامداني سه فا ومه پروه
16	پنجه م: سيفه ت وچونيه تي سه ر چا كردن:
17	قه ده غه كراوه كاني ئي حرام
19	پوخته ي كاره كاني عومره

HADIYAH
HAJI & MU'TAMR'S GIFT

هدية
هدية الحاج والمتممر

www.hadiyah.org.sa